

6

LETNIK XXXVII.
1990 - 1991

GALEB

DISIGNER PALLADIO



MLADINSKA REVIJA
LETNIK XXXVII. 1990 - 91
FEBRUAR 1991
ŠTEVILKA 6

VSEBINA

Miroslav Košuta: Križada v križu	145
Branka Jurca: Glavnik in milo in igla ni nit	146
Vojan T. Arhar: Uganke	147
Berta Golob: Gosposka žlahta	148
Igre z vžigalicami	149
Jože Petelin: Čarovnik Čiračarič	150
Franček Rudolf: Ste že peljali na sprehod črnega psa?	152
Kajetan Kovič: Kaj imajo mačke rade	154
Zapojmo veselo:	
Janez Bitenc: Slon	155
Kotiček za najmlajše:	
Vera Poljšak: Pipko in snežak	156
Babičin rojstni dan	157
Liki in črke: Rebus	158
Kaj manjka?	159
Danilo Gorinšek: Polž ukanil zajca	160
Pripr.: Kristina Kovačič:	
Tudi jaz berem strip	161
Prof. Mavrica: Fizika ni lizika	162
Franček Rudolf: Razglednica	163
Mali instrumenti:	
Pripr.: Mira Voglar:	
Večzvenske pinke ponke	164
Vojan T. Arhar: Krilati maček	165
Natečaj Društva Slovencev miljske občine	165
Informatika od A do Ž:	
Vesna Danieli: Informacije	166
Meta Rainer: Repa	167
L. A.: Od tu in tam	168
Ronč in Brenč	169
Dunja Grgič: Svinčnik, riši!	170
Novosti na knjižni polici:	
Marij Čuk: O matematiki	171
Šolarji pišejo	172
Urednikova beležnica	175
Branko Lakovič: Uganke in zanke	176

Ilustracije za šesto številko Galeba so naredili: Vesna Benedetič, (str. 155, 165, 167); Marjeta Cvetko (str. 153, 160); Piero Furlan (str. 162, 163, 169); Dunja Grgič (str. 170); Božo Kos (str. 147, 154, 163); Borut Pečar (str. 145, 151); Jelka Reichman (str. 149); Magda Tavčar (str. 156, 157, 158, 159).

PRILOGA

Kraški kamen — besedilo: Lojze Abram,
risba in oprema: Graficenter

NASLOVNA STRAN

Danjel Capponi, 3. r. (1989-90)
OŠ PESEK.

Miroslav Košuta

Ilustr. Borut Pečar

KRIŽADA V KRIŽU



V KRIŽU JE KRIŽIŠČE
NA KRIŽADI.
PO NJEJ KRIŽARIJO
KRIŽANI,
PONAVALI
KRIŽEM KRAŽEM
IN SITNI IN JEZNI,
ČE SO TREZNI.
ALI SANJARIJO
KRIŽEM ROK,
NAMESTO KRIŠKIH OTROK
KRIŽANKE REŠUJEJO
VINORAVNO IN NAVZKRIŽ —
RAVNO O VINU
SE POMENKUJEJO
IN PRED VODO
KRIŽAJO,
ZA KRIŽANKAMI GLEDAJO
IN SE HUDUJEJO,
DA JIM PRESEDAJO,
KER JE Z NJIMI
TAKLE KRIŽ.

Glavnik in milo in igla in nit

Otroci na dvorišču so si želeli veliko stvari, želeli so si glavnik in milo in iglo in nit. Štirje zato, ker bi se radi sami umivali, sami česali, si sami šivali in sami prali obleke, Katika pa zato, ker je bila med umitimi, počesanimi in lepo oblečenimi otroci kot sračji mladič med tujimi ptiči.

A naj je bila Katika še tako sračja in zapuščena — imela je srce in bila je poštena.

Našla je denar v veleblagovnici in ga dala prodajalki. Prodajalka je bila vesela takšne deklice in nasula ji je prgišče drobiža.

»Na, deklica, poštena si!«

Katika je stisnila denar v pest in stekla na dvorišče.

Otroci, vsi štirje, so bili že tam.

Zagledali so Katiko s sračjim gnezdom na glavi, nepočesano in neumito, in ji rekli:

»Raztrgana si, Katika!«

Katika se je zavrtela, dvignila krilce, pogledala otroke in rekla: »Zašila bi jo — pa nimam igle!«

»Žep se ti bo odtrgal, Katika!«

Pogledala je predpasnik in rekla:

»Zašila bi ga — pa nimam niti!«

»Počesala se nisi, Katika!«

»Če pa nimam glavnika!«

»Umila se nisi, Katika!«

»Če pa nimam mila!«

Otroci so jo gledali, potem pa je eden med njimi, bil je Cenc, rekel:

»Počakaj, vse ti bomo prinesli.«

Otroci so bili takoj za to; stekli so po iglo in nit, po milo in glavnik — vse za Katiko.

Potem so se tudi res vrnili, a nihče ni nič prinesel.

»Mamica ni dala!« so povedali otroci drug za drugim in vsi skupaj.

A Katika je hotela biti čista in lepa!

Stisnila je denar v dlaneh, stekla je v trgovino in si nakupila vsega: milo, rdeč glavnik, iglo in nit. Nato se je vrnila.

»Umila se bom!« je rekla otrokom.

Otroci so zazijali.

Stekli so po pručko in po vodo.

Katika se je slekla, se namilila in se sprala in naenkrat je bila tako lepa, da se je še sonce nasmejnulo.

»Sem zdaj lepa?« je vprašala.

»Lepa si!«

Otroci se je kar niso mogli ogledati; zaploskali so od veselja.



Nato si je Katika z rdečim glavnikom naravnala lase; počesala se je in iznenada so postali lasje tako lepi, zlati in dišeči, da so bili otroci iz sebe.

»Sem se lepo počesala?« jih je vprašala.

»Bolje kot vsaka mama!«

Katika je sedla na pručko, vzela iglo in niti in si prišila žep. Žep je bil na predpasniku in je bil največ vreden.

Štirje otroci so jo gledali in si še sami zaželeli, da bi si prali in šivali obleko, da bi se sami umi-

vali in se sami česali.

»Katika, posodi iglo!« je rekel Vinc — rad bi si bil prišil gumb na jopič.

»Še meni — nit!« je rekla Barbka — razparala se ji je obleka.

»Glavnik!«

»Meni pa milo!«

Katika ni nič pomišljala — dala jim je svoje milo, svoj glavnik, svojo iglo in svoj sukanec.

»Kar vzemite« je rekla, »saj potrebujete!«

Ali ne glavnika ne mila ne igle in ne sukanca ni bilo za vse dovolj.

Zato je dala Katika vsakemu kovanec — bil je še od denarja, ki ji je ostal.

S tem, s Katikinim denarjem, so si potem otroci kupili glavnike in milo in igle in niti.

Iz trgovine so pritekli na dvorišče.

Zatem so na dvorišču, posijalo je spet pomladansko sonce, posedli na pručke, se česali in si šivali, si prali in se umivali.

Sonce pa jim je sijalo in se smejalo.

Vojan Tihomir Arhar

UGANKE

Rdečekljuna,
črno bela,
glej, na strehi
gnezdo dela!

(Štorklja)

Mojster tkalec,
požeruh,
v mrežo nalovi
si muh.

(Pačjek)

Roža sem
kot sonce zlata,
moji listi —
ej, solata!

(Regrat)

Gosposka žlahta

Tudi mi smo imeli nekaj gosposke žlahte. Botrica je delala v tovarni in se po mestno oblačila. Stric Feliks se je izučil slaščičarstva. Stric Jernej je bil občinski paznik, njegova žena pa vezilja. Njuni otroci so vsi študirali, starše pa so klicali mamán in papà.

To je bilo za mojo mamo nekaj nezaslišanega.

— Da se more kmečki rod tako spriditi! se je hudovala. Pretrgan je tako, da se skozenj vidi, zraven se pa po francosko pači.

Ta o lačnih ustih ni bila iz trte zvita. Z uradniško plačo je številnejša družina težko shajala, delavska pa še veliko teže. Tudi mestne navade so pobirale denar. Meščani so zahajali v gledališče in na veselice. Oblačili so se po modi. Kupovali so bel kruh in žemlje, jedli pečenko ali celo piščance. Ob takih dobrotah je denar hitro kopnel. Stanovanja so bila v mestu drugačna kot na deželi. V sobah je bil parket, na oknih zavese do tal, v kuhinji kup čičkarije. Mestni ljudje niso govorili tako kot kmetje in bajtarji. Opustili so narečje in s tem dokončno zatajili svoje poreklo.

— Po gosposko se spakuje, so dejali kmetje za vsakogar, ki je prevzel kako tujo besedo.

Vendar so tudi oni začeli otroke pošiljati v šole. Imeti sina od-

vetnika, sodnika, zdravnika ni bila majhna čast. Stari ljudje so se spominjali časov, ko je mati lastnega sina vikala, potem ko je postal duhovnik. Srečna je bila zato, ker bo njeno dušo »iz vic jemal«.

Odvetnikom in sodnikom so prinašale slavo pravde. Pa ne samo slavo, tudi denar. Pravdali pa so se kot za stavo najraje kmetje. Če ne za drugega, so se tožarili zaradi hruške, ki je rasla na meji. Zaradi pedi priorane zemlje in spornega mejnika pa je šel dostikrat na boben ves grunt.

Kdor je imel med gosposko žlahto financarja ali orožnika, si je od njega lahko obetal korist. Na davkariji se je zmeraj dalo kaj zviti, na sodnji prav tako. Stari Dobrérov oče je pravil: ne smeš se zameriti ne farju ne žandarju. Imel je kar precej gosposke žlahte in je bil nanjo zelo ponosen. Poleg sodnikov je najbolj cenil take učitelje, ki so znali hitro računati. Tudi sam se je štel med boljše ljudi. Gotovo je bil daleč naokoli edini kmet, ki je vedel za Ludolfovo število ali pi.

Gosposka žlahta je svoje dojenčke oblačila v lepo opremo, polno pentljic in okraskov. Mame in služkinje so jih vozile na sprehod v posebnih vozičkih. Ko so taki in podobni predmeti odsluži-

li, so jih prinesli kmečkim sorodnikom in še s tem poudarjali svojo imenitnost. Gosposka teta je razmajan voziček pripeljala moji mami za njenega prvega otroka. S tem se ji je zelo zamerila, kajti svoj ponos so imeli tudi revni ljudje.

— Te ropotije nočem, ji je rekla, moj otrok bo lahko zrasel brez nje.

— Franca, ne smeš biti tako košata! ji je oponesla teta.

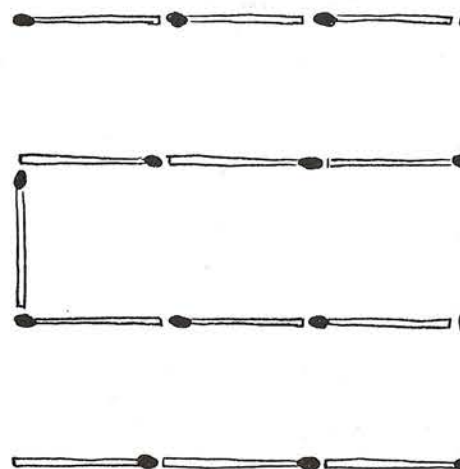
— Mene košatija nič ne stane, ji je odvrnila, vaša je pa draga! Teta je potem v tistem vozičku crkljala še dva svoja otroke.

Ljudi je čedalje bolj skrbela kriza. Prinesla je draginjo in brezposelnost. Meščani so začeli pogosteje obiskovati sorodnike na deželi. Črn kmečki kruh, zabela in prekajeno meso so v očeh gosposke žlahte na mah postali cenjeni. V dar so na kme-



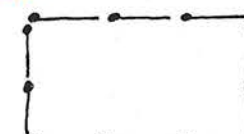
te prinašali porcelanasto posodo in kozarce ali kaj podobnega, tisto, kar so brez posebne škode pogrešili. Pri naši hiši imamo še sedaj lonček z lepo oblikovanim robom.

IGRE Z VŽIGALICAMI



ČE PREMAKNEŠ 4 VŽIGALICE DOBIŠ 2 KVADRATA

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE



Čarovnik Čiračarič

Znameniti čarovnik našega mesta, mojster magije Čiračarič, se je odpravil v mlečno restavracijo na kozarec mleka. To je bila njegova priljubljena pijača, tako rad jo je imel, da si je za svoje nastope celo izmislil čarovnijo, v kateri je iz čisto navadnega tetrapaka pričaral pravo pravcato kravo!

»O, koga srečam v mlečni restavraciji! Pozdravljen, mojster Rado Vodovodar,« je vzkliknil Čiračarič, brž ko je vstopil. »Ste tudi vi prišli na kozarček belega?«

»Da, vendar na kozarček od sonca razvajenega janževca. To vince mi izredno prija po napornem delu, hk!«

Ta »hk« je mojstru Čiračariču povedal, da ga ima Rado Vodovodar že malce pod kapo. Precej znano je bilo, da ga rad cuka, srka, da se ga včasih celo nakresnena in večkrat so ga videli nakresnena. Veliko bolj od vodovodnih pip, s katerimi je imel opravka vsak dan, je cenil tiste pipe, ki štrlijo iz vinskih sodov. Mojster Rado se je v resnici pisal Pipica, ker pa se mu je priimek zdel preveč šaljev, se je preimenoval v Vodovodarja, tako da so vsi takoj vedeli, kakšno obrt opravlja.

»Mislim, da bi vašemu vodovodarskemu želodcu veliko bolj

prijal kozarček sladkega belega mleka, zato vam predlagam, da vince v vašem kozarčku začaram v mleko,« mu je vljudno rekel mojster Čiračarič.

»Ohoho, kar dajte, to bi pa res rad videl!«

Čarovnik je zamrmral skrivnostne besede in glej, rumeno vince se je spremenilo v popolnoma belo — mleko!

»Kaj takega,« je izbuljil oči Rado Vodovodar, »moram se uščipniti, če ne sanjam!«

Uščipnil se je tako močno, da je javsknil od bolečine in zajeceljal:

»Saj - saj - saj to je ne - ne - mogoče!«

»Tudi nemogoče je mogoče, če si pravi čarovnik in seveda, če si popolnoma trezen,« je važno izjavil mojster Čiračarič.

»Ardušnamolfikslaudan, kaj takega, kaj takega,« je nejeverno zarobantil Rado.

»Oprostita, da motim, ampak pravkar sem slišal silno zanimivo besedo,« je rekel pobič z okroglimi očali, ki se je približal mojstroma. »Bi jo hoteli ponoviti?«

»Misliš: ardušnamolfikslaudan? Eee, veš, to je ena čudna vodovodarska kletvica, ki jo navadno uporabljam, kadar mi delo ne gre dobro od rok,« je pojasnil Rado Vodovodar.

»Ali pa kadar doživite kaj ne-navadnega, kajne,« je pomežiknil čarovnik.

»Če se ne motim, je dolga natančno dvajset črk,« je rekel pobič. »Vesta, besede me strašansko zanimajo, med drugim zbiram tudi čimdaljše besede.«

»Vem še za eno daljšo,« se je pomembno izprsil mojster za pipe. »Ardušnamolfikslaudanus. Ker je na koncu »us«, je to najbrž latinska kletvica!«

»Pa še ena daljša je: ardušnamolfikslaudanushk,« se je zahahljal mojster Čiračarič. »To je prejšnja beseda s »hk« na koncu in jo Rado uporablja, kadar mu delo ne gre dobro od rok in če je že malce preveč popil.«

»Saj ima kar štiriindvajset črk,« je veselo vzkliknil pobič. »Hura, doslej je najdaljša v mo-

jem seznamu! Vesta kaj, mojstra, tako sem vesel tega odkritja, da vama bom razkril sijajno skrivnost!«

»Res?«

»Ali sta že kdaj pomislila, kaj imata vidva skupnega?«

»Najbrž to, da oba rada pijeva mleko,« je rekel Čiračarič in pomežiknil Vodovodarju.

»Nekaj veliko bolj zanimivega! Nekaj v zvezi z vajinima imenoma...«

»Veš kaj,« je rekel čarovnik, »Rado je mojster za pipe, jaz za čarovnije in najbrž ne bova uganila. Kar sam povej!«

Pobič je na list papirja napisal ČIRAČARIČ in RADOVODOVODAR.

»Kaj vidita?«

»Najini imeni.«

»In nič drugega?«

»Pri moji veri — nič!«



»No, zdaj pa preberita z desne proti levi.«

»Kaj takega, kaj takega, saj to je nemogoče,« se je Čiračarič z dlanjo tlesnil po čelu.

Rado Vodovodar je bral počasneje od čarovnika, zato si je pol minute kasneje pomel oči, prebral še enkrat in vzkliknil:

»Ardušnamolfikslaudanuskhk!«

Franček Rudolf

Ilustr. Marjeta Cvetko

STE ŽE PELJALI NA SPREHOD ČRNEGA PSA?

Ste že peljali na sprehod črnega psa?
pa je srečal črno mačko,
pa se mu je pred očmi
naredila tema.

Pa ste ga čakali,
črnega psa,
da ulovi črno mačko, črna mačka pa
je zlezla na drevo,
črni pes pa je istočasno z vsemi
štirimi
črnimi nogami skakal
v zrak, ker
pred očmi
se mu je stemnilo in
vse v življenju
in v prihodnosti
je videl črno
in lajal je tako,
kot da se bo drevo
od lajanja podrlo.

Črna mačka na jablani
sredi med jabolki,
se kremži in kisko drži,
mjavka, ker se pač boji.

Vprašujejo se jabolčni črvi,
le kam smo prišli,
še prehrambenih rovov vrtati
ne moremo v miru,
kakor se nam zdi.

Če pes pod jablano
bi jabolka rad imel,
bi se mu izpolnile sanje
in spet bi bil vesel.

Ker pa želi si mačko,
zastonj laja v nebo.
Še mesec rumeni se prej
mu prekucne
z jablane
na glavo!

Tako se nam sanje
vsakdanje
ne izpolnijo kar tako!
Kar želimo, nikakor ne sme biti
črna mačka,
ki je zlezla
gor na jablano!



Kaj imajo mačke rade

Mačke sledijo vse, kar je živo, vse, kar šumi, se jim zdi zanimivo, kar se premika in leta po hiši, zlasti še muhe, vešče in miši.

Mačke imajo rade obaro, kaviar z maslom, ribo na žaru, jetra, pečenko, fine paštete, a če ni drugega — tudi špagete.

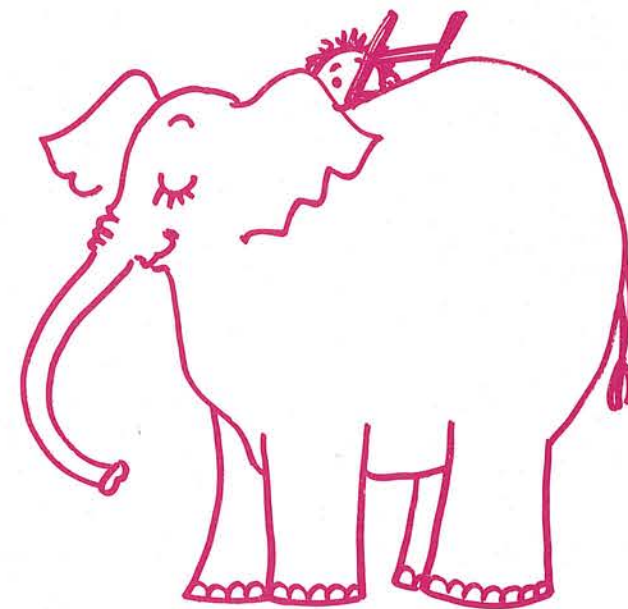
Kadar so lačne, jejo špinačo, ohrovt, krompir in včasih cvetačo, vendar počasi in ne s tako vnemo, kot če imajo na krožniku kremo.

Mačke se tudi z velikim užitkom vdajajo sladkim mlečnim napitkom, ene ga srkajo, blage in fine, druge ga lokajo kakor zverine.



SLOW

Hitro lestev pri - ne - si - mo, jo na slo - na
pri - slo - ni - mo; se povz - pni - mo na go - rò,
ki pre - mi - ka že gla - vò. že glavò.



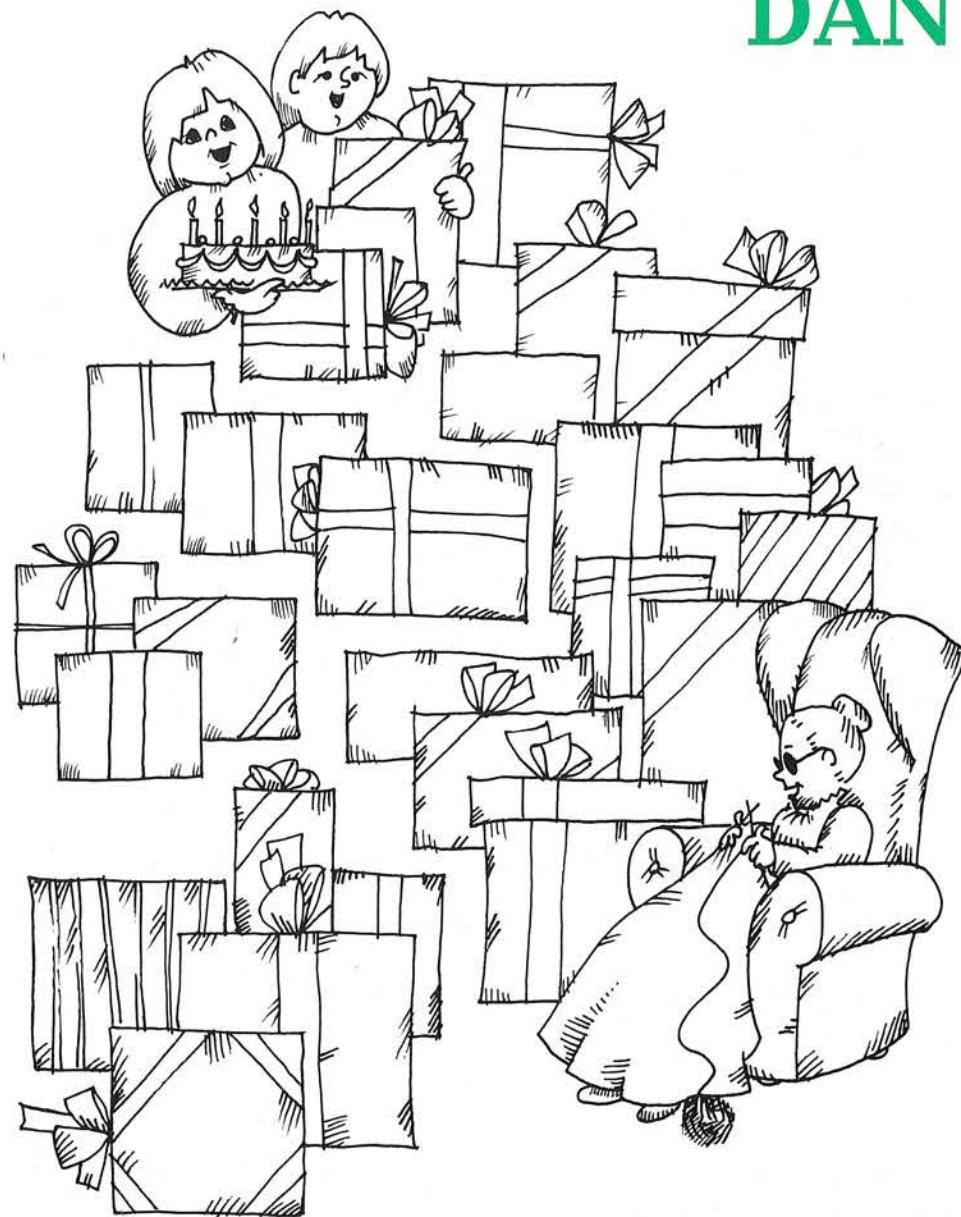
Hitro lestev prinesimo,
jo na slona prislono;
se povzpnimo na goro,
ki premika že glavo.

Copa, copa, copa, copa,
slon previdno se prestopa.
Velikan prav dobro ve,
da zgubiti nas ne sme.

Imenitno potovanje,
lepše kot najlepše sanje.
In zato, prijazni slon,
iz srca, globok poklon.



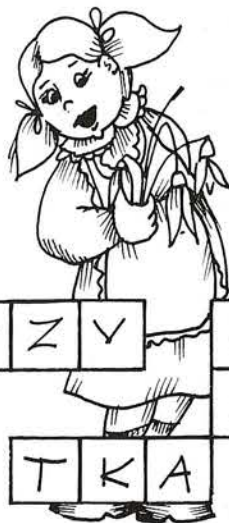
BABIČIN ROJSTNI DAN



PO KATERI POTI GREMO K BABICI
VOŠČIT ZA ROJSTNI DAN ?

Liki in črke

VSTAVI LIKE V PRAZNA
POLJA, NATO PREBERI
ČRKE V ZAPOREDJU.



N
I
L

M	E
A	D

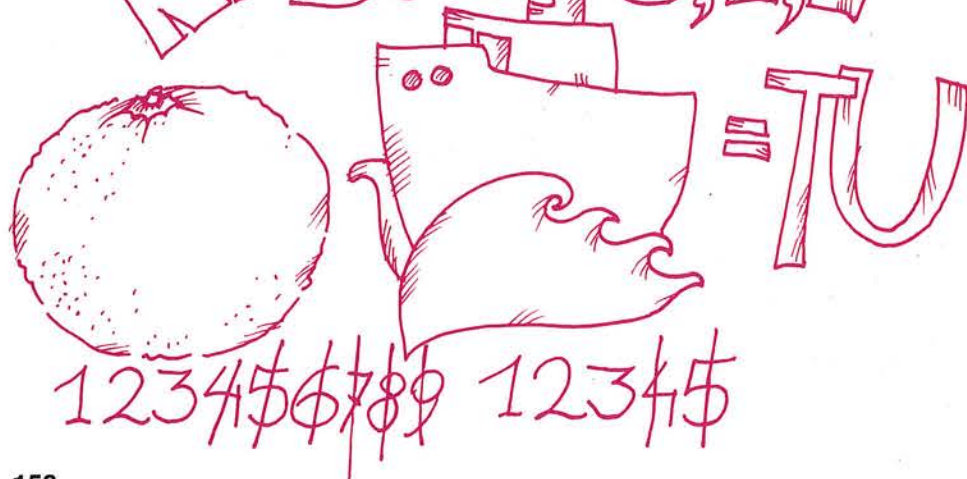
E	Z	V	B	E
			K	E

T	K	A
---	---	---

			A
	O	N	Č
A			
M	A		

									K
									K

REBUS 6,2,2



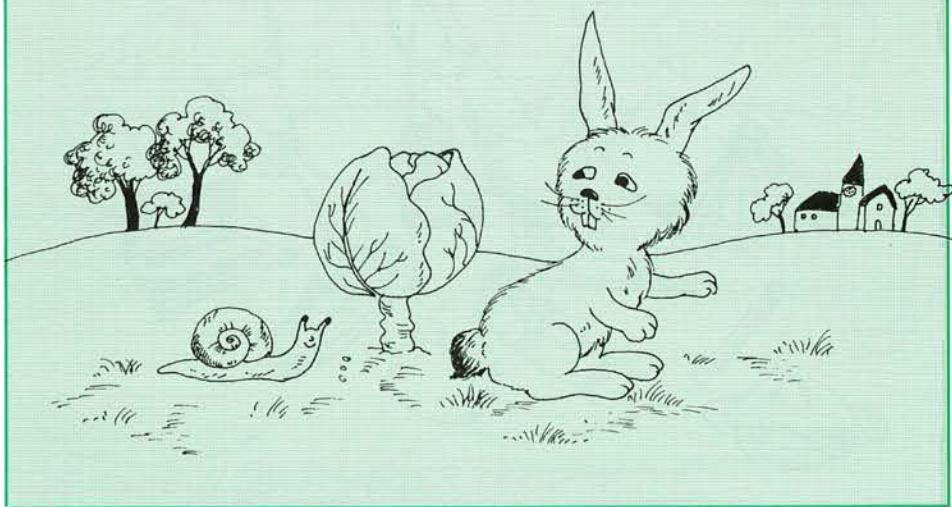
KAJ MANJKA?



KAJ MANJKA V ŠOLSKI TORBI?
POČRNI POLJA S PIKO IN BOŠ ZVEDEL!

Polž ukaniil zajca

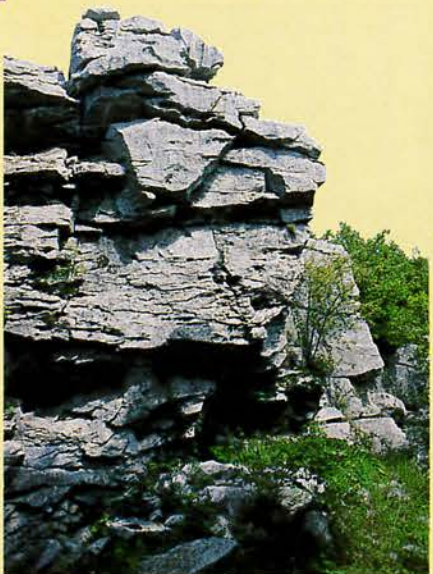
Nekoč sta se, kje drugje kot nekje v bližini zelja sredi njiv, srečala polž in zajec. Zajec se je pisal za Hitronoga, polž pa za Počasneto. Pač zato, ker so vsi zajci hitronogi, polži pa počasneti. Vendar delajo s temi priimki veliko krivico zlasti polžem, ker kdo le ni počasen pri hoji, če mora na hrbtu prenašati celo hišo? — Pa je tedaj Hitronog občepel pred polžem in mu porogljivo dejal: »No, Počasne, smiliš se mi: medtem ko jaz pretečem vso njivo v nekaj skokih, jo ti preležeš mogoče v nekaj tednih. Če seveda prej ne obnemoreš. Počasne se je sicer premikal počasi, toda pameti ni bil počasne. In že je v hipu potuhtal, kako bo Hitronoga kaznoval za njegovo porogljivost. »Staviva, da pridem jaz od enega konca njive do drugega v istem času kot ti?« Hitronog se je zakrohotal: »Ti — istočasno kot jaz? Ha-ha-ha-ha! Stavim seveda! Oba uhlja ti dam, če dobiš stavo!« Počasne se je skrivnostno muzal: »Dobro — stava velja! Začniva!« Hitronog je brž vzel pot pod tačke, stekel od enega kraja njive do drugega, a ko je prispel na cilj, je bil tam tudi — Počasne... Kako se je to moglo zgoditi hitronogemu zajcu? Kako? I, tako, da je polž Počasne, preden je zajec oddirjal, Hitronogu naskrivaj sédel na repek! Tako je moral Hitronog potem svoja dva uhlja žrtvovati — takšna je bila pač stava — in če kdo kje naleti na kakega neuhljatega zajca — to je ta Hitronog!



KRAŠKI KAMEN

Ostanki davne kraške površine, naravne Stene pod Tabrom na Repentabru.

KRAŠKI KAMEN



Kraški apnenec je usedlinska kamnina večplastnih izumrlih o-kamenelih živali, ki je na dnu morja nastajala v različnih geoloških dobah od 110 do 50 milijonov let. Zaradi premikanja in bočnih pritiskov zemeljske skorje so se kraške kamnine dvigale iz morja in se oblikovale v vzpetine, gore in planote, čemur pravimo orogeneza.



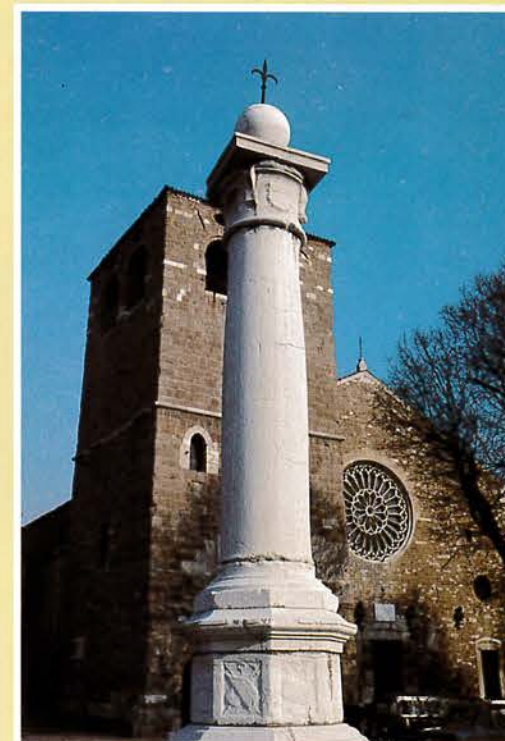
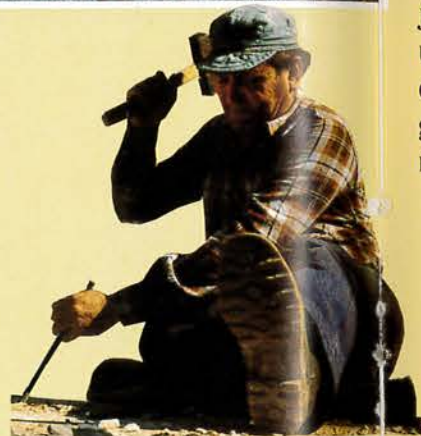
Apnenec je topljiva kamnina, zato voda, led in veter neprestano izpodjedajo kamen ter oblikujejo žlebičke, luknje in razpoke, ki po svoje predstavljajo zanimive naravne skulpture, kar je tako značilno za kraški kamen.



Značilna arhitektura in zidovje iz kraškega kamna.



Kraški kamen je za obdelavo sorazmerno mehak in ga priden kamnosek lahko oblikuje po svoji volji. Že v davnini ga je človek uporabljal za gradnjo bivališč in zaščitnih zidov. Pri nas so ga lomili že stari Rimljani in ga učinkovito uporabljali v arhitekturi in ornamentiki.



Steber s helebardo in rozeta na pročelju stolnice sv. Justa sta iz kraškega kamna.



Kamnita vaza pred repentabrsko cerkvijo.

Lomljenje kamna v nabrežinski Cava Romana.



Nekaj primerov orodja za obdelavo kraškega kamna: 1. martel, 2. škarpel, 3. gradina, 4. špica, 5. bočarda.

Tudi jaz berem strip!

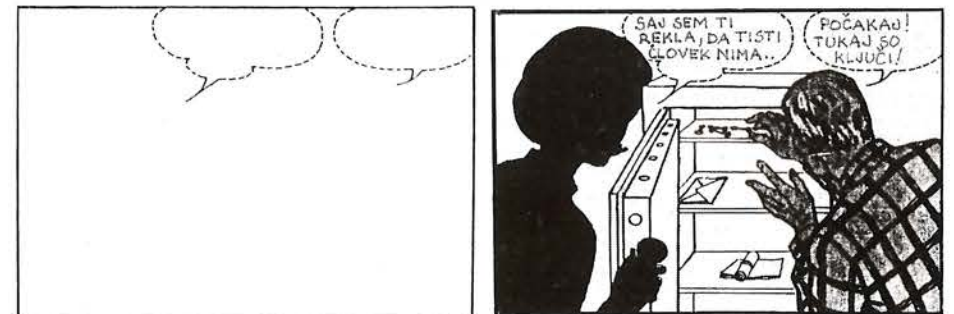
Med branjem stripov si gotovo zasledil posebno vrsto obláčkov. Ti obláčki nimajo običajnih puščic, ampak vrsto manjših krogov. Z njimi izražamo to, kar nekdo misli.

Tudi ti pomisli in sestavi strip.



Včasih so v stripih tudi črtkano narisani obláčki. V njih so besede, ki jih nekdo šepeta ali potihoma izgovarja.

Psst! Sedaj potihoma nariši in napiši!



KRAŠKI KAMEN



mi fizika

LOMLJENJE SVETLOBNIH ŽARKOV

Če opazujemo kakšno stvar v vodi, npr. veslo, se zdi zvito in ukrivljeno. Zakaj?

Zato ker se svetloba na prehodu iz vode v zrak lomi.

Ta pojav lahko preizkusiš z enostavnim eksperimentom.

Vzemi steklen kozarec in ga napolni z vodo.

Vanj potakni svinčnik navpično.

Če pogledaš kozarec s strani, boš opazil, da je potopljeni del svinčnika še vedno navpičen.

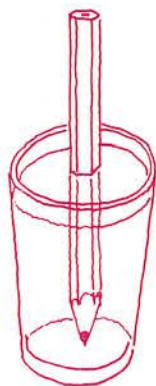
Sedaj pa poskusi še drugače.

Nagni svinčnik.

Pozorno opazuj, kaj se je spremenilo.

Svinčnik se ti bo zdel na gladini zlomljen.

To nastane zato, ker se svetloba širi z različno hitrostjo in menja smer, ko prehaja iz ene prozorne snovi (zrak) v drugo (voda).



Neplavalci, pozor!

Zaradi loma svetlobe je voda videti manj globoka, kot je v resnici. Bodite previdni!



Franček Rudolf

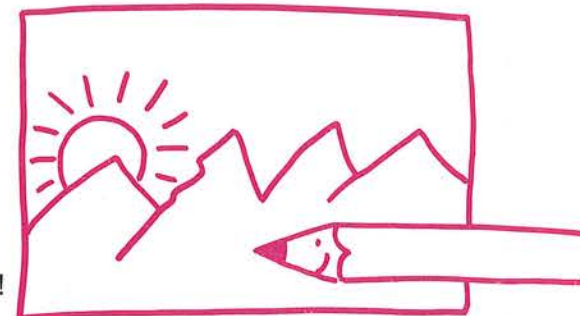
Ilustr. Božo Kos

RAZGLEDNICA

Poslal sem razglednico mami,
razglednico iz hribov: mama,
nič se ne boj!
Vsak dan hodim po robu prepada,
dolina
je tisoč metrov pod menoj!

Pobočje je zaledenelo,
če bi prekucnil se kdaj,
bi mi tako drselo,
da bi se pripeljal nazaj
v rodni kraj!

Vseeno se niti najmanj ne boj!
Dobro vem, kaj je globina,
dobro vem, kaj je višina,
zato ti čez globine in višine
pošiljam pozdrav iz daljine!



MALI INSTRUMENTI

Večzvenske pinke-ponke

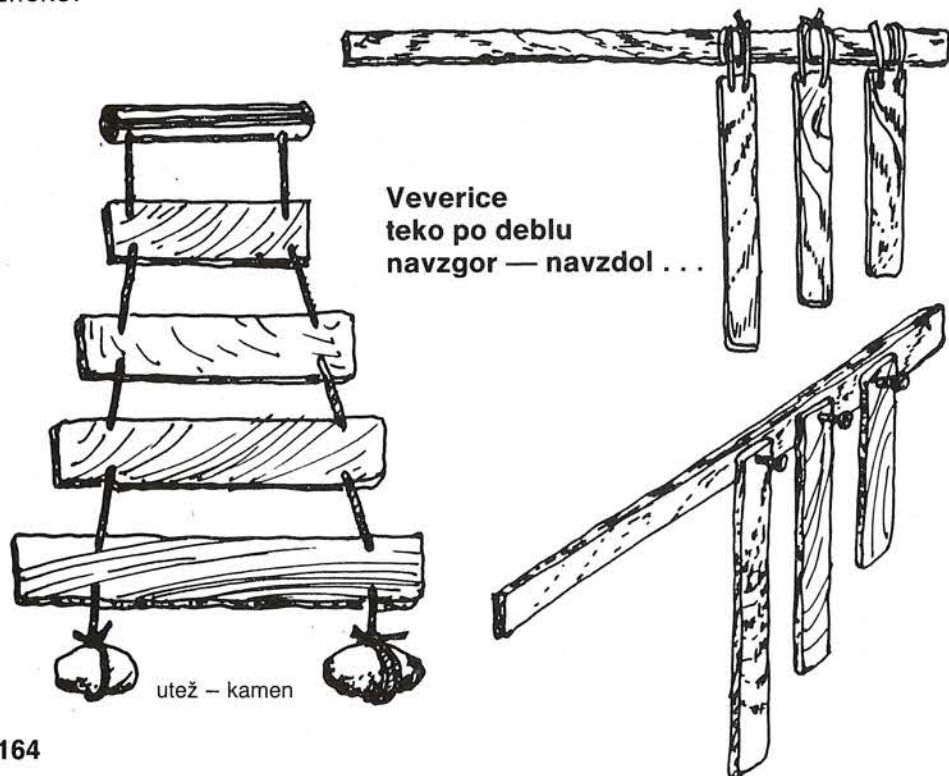
POTREBUJEMO:

dve, tri, štiri . . . različno uglasene, različno velike lesene ploščice sestavimo v večzvensko kratko zveneče melodično glasbilo.

IZDELUJEMO:

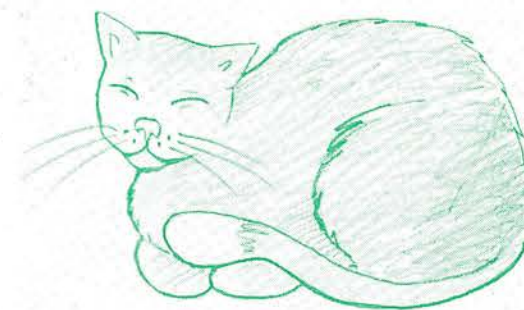
- ploščice lahko obesimo na ročaj tako, da v vsako zavrtamo dve luknjici in jih z vrvico obesimo na ročaj.
- Ploščice lahko nataknejo na žeblice, ki so zabiti v ročaj. V vsako zvrtamo po eno luknjo, ki je malo večja od kapice žeblice.
- Ploščice lahko z vrvicami zvežemo drugo k drugi in obesimo na ročaj. Spodnjo — največjo — ploščico obtežimo, da med udarjanjem glasbila ne niha premočno.

Po ploščicah udarjamo s tolkalcem z leseno glavico ali s plastično žličko.



KRILATI MAČEK

Maček spi. Glej, skrivna sila
pritrdi mu mehka krila!
Frkota že, se dviguje,
se nad mestom razgleduje;
topla dlaka ga ne moti,
ko se akrobacij loti.
Smejejo se mačku miši,
ptiči na visoki hiši,
ko kosmat objestno leta,
z repom sem pa tja opleta:
»Kaj to mačje skrpučalo
misli, da je že letalo?«
Mimo se pritepe psiček,
ki prevoha vsak kotiček,
koj zagleda spečo mačko,
zgane z uhlji, praska s tačko,
hov! zalaja, zapodi se.
Zmeden maček prebudi se,
proč ucvre jo. Ko je sila,
tace boljše so kot krila,
se lahko zanese nanje,
saj so krila zanj le — sanje!



Natečaj Društva Slovencev miljske občine

Mladi pisci, pozor! Vsi tisti, ki radi sukate pero in se zanimate za dogajanje polpretekle zgodovine, pozorno preberite te vrstice:

Društvo Slovencev miljske občine razpisuje natečaj za spise — raziskave na temo:

SLOVENSKE ŠOLE PRI NAS V ČASIH NAŠIH DEDOV IN BABIC

Natečaja se lahko udeležijo učenci, dijaki in višješolci iz miljske občine, ki morajo v raziskavi, v obliki spisa, opisati pripovedovanje in spomine dedov in babic iz njihovih šolskih let. Udeleženci morajo izdelke, na katere morajo napisati ime, priimek, naslov, razred in šolo, poslati do 24. maja 1991 na sedež Društva Slovencev miljske občine. Spise bo ocenila komisija in nagradila najboljše. Nagrade bodo izročili na društveni VESELICI v prvi polovici junija. Najboljši spisi bodo objavljeni v mladinskih revijah.

INFORMATIKA od A do Ž

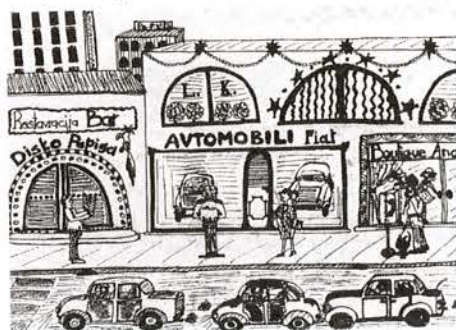
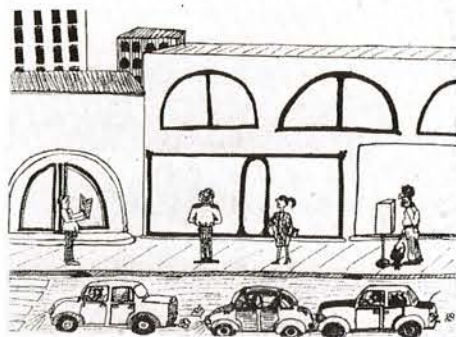
Informacije

Človek je s pomočjo orodja in raznih sredstev tako posegel v naravo, da si je ustvaril čisto posebno, skoraj že nenaravno življenjsko okolje. Mesto je najbolj zgovoren primer takega okolja. Vse mora v mestu zadoščati le potrebam sodobnega človeka. V tem članku ne bomo govorili o pozitivnih in negativnih platih mest. Omejili se bomo na pojmovanje mesta kot množice stvari, ki imajo točno določeno funkcijo.

Pomagaj nam še ti! Ob spodaj napisana imena napiši, čemu ta služijo;

- cesta.....
- izložba.....
- smerokaz.....
- lekarna.....
- hišna številka.....
- poštni nabiralnik.....
- avtobus.....
- igrišče.....

Kaj bi se zgodilo, ko bi v mestu odstranili vse napise nad trgovinami, vse hišne številke, vse plošče z imenom ulic, vse smerokaze ter jih urejeno uskladiščili? Množica mesto bo vsebovala še vedno iste elemente, vendar kako bi se v takem mestu počutili ljudje? Nekateri bi se še vedno



znašli, saj bi se ravnali po spominu. Novoprišleci pa bi imeli velike težave pri iskanju določenih objektov.

Kaj predstavljajo sploh smerokazi, hišne številke, plošče z imeni ulic, napisi nad izložbami? Vse to so informacije, ki nam dovolijo, da v množici enakih hiš zasledimo prav tisto hišo, v kateri stanuje teta, ki peče dobre torte. Informacija pa ni učinkovita,

če ne vemo, na kateri osebek se nanaša. Oglejmo si sledeči primer.

Metka			
Ivan			18 let
	Tomaž		
		1 leto	
Tjaša			65 let
		10 let	

Kaj pa če so dani še naslednji podatki?

Metka spi v zibelki.

Tjaša obiskuje 5. razred osnovne šole.

Ali lahko vsakemu elementu množice na levi priredimo s puščico element desne množice?

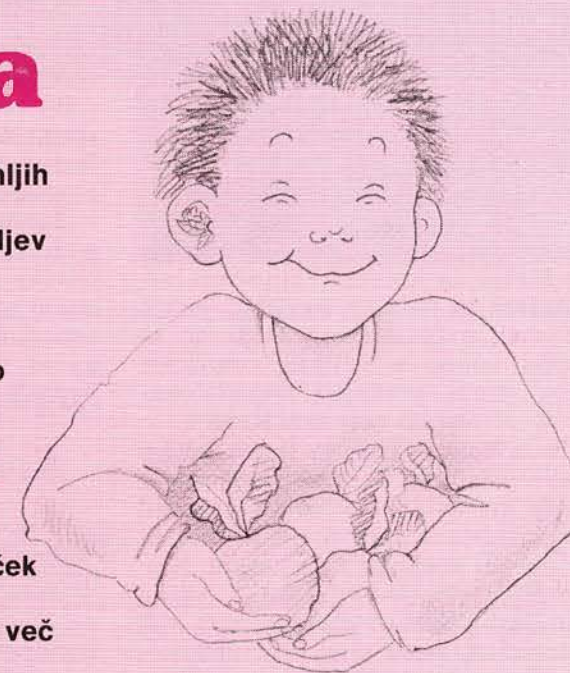
Tomaž ima voziško dovoljenje. Ivan je moj dedek. Sedaj je stvar izvedljiva, kajne?

Meta Rainer

Ilustr. Vesna Benedetič

Repa

V Andrejčkovih uhljih
je repa pognala,
ves gnoj mu iz uhljev
pobrala.
V stolitrski lonec
so kuhat jo dali,
tri tedne se z repo
sladkali.
Po celi so vasi
Andrejčka hvalili,
za repo debelo
prosili.
Pri tem je Andrejček
posebno užival:
odslej se sploh ni več
umival!





OD TU IN TAM

Konec zalivske vojne



Zalivske vojne je konec. Štiridnevna kopenska ofenziva zavezniških koalicijskih sil, ki so se borile proti iraškemu samodržcu Sadamu Huseinu in zahtevale njegov umik iz Kuvajta, je spravila bagdadskega voditelja na kolena. Zapuščeni, sestradani in žejni v strelskih jarkih na meji s Saudsko Arabijo, so se iraški vojaki v velikih množicah, brez strela, predajali napadalcem, ki so osvobajali zasedeni Kuvajt.

Sam Sadam Husein je po takem katastrofalnem porazu in splošnem begu svojih enot s fronte, zaprosil za premirje in sprejel vse pogoje, ki so mu jih postavili zmagovalci. Njegova vojska je v razsulu, vojna sama pa je zahtevala ogromno število žrtev, zlasti med civilnim prebivalstvom v iraških mestih, ki so jih na veliko bombardirala ameriška, britanska in francoska letala.

Pravega miru na področju Perzijskega zaliva pa ne bo tako kmalu. Sadamovi nasprotniki so začeli oboroženi upor proti osrednji vladi v Bagdadu in so zlasti aktivni na področju mesta Basre, ki je v bližini iranske meje. V uporniških vrstah imajo premoč islamski fundamentalisti. Teh je v Iraku skoraj polovica in so vedno nasprotovali politiki Sadama Huseina.

Konec varšavskega zavezništva

Po znanih dogodkih v vzhodnih državah v letu 1989, ko so propadli vsi socialistični režimi in po združitvi obeh Nemčij, je tudi vojaško zavezništvo med vzhodnoevropskimi državami, znano pod nazivom Varšavski pakt, postalo odvečno in



brezpotrebno. Sovjetska zveza je zato sklenila, da naredi konec temu brezplodnemu zavezništvu in je zato sklicala posvetovanje v Budimpešti, kjer je prišlo do podpisa listine o ukinitvi Varšavskega pakta. Glavna podpisnika listine sta bila sovjetski zunanji minister Bessmertnik in obrambni minister Jazov (na sliki).

Onesnaženost zraka

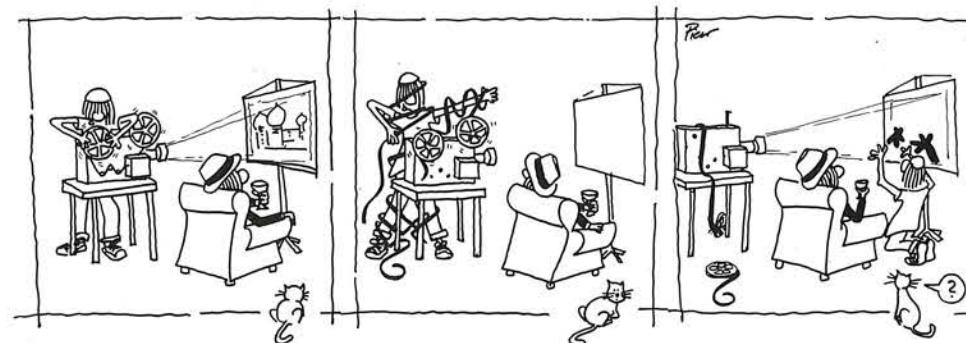
V mnogih italijanskih mestih obstaja velik problem zaradi onesnaženega zraka. Temu so krivi dimi tovarniških dimnikov in v industrijskih mestih tudi izpušni plini avtomobilov. Najhuje je v Milanu, kjer se je občinska uprava odločila omejiti avtomobilski promet v mestu in

je odredila izmenično kroženje avtomobilov s sodimi in lihimi števili na tablicah. Na sliki mestna stražnica daje globo avtomobilistu, ki ni upošteval odredbe občinske uprave.

Problem onesnaženega ozračja pa ni rešljiv z omejitvijo avtomobilskega prometa. Pristojne oblasti bi morale sprejeti bolj drastične ukrepe, kar pa se tiče avtomobilov, pa bi morale spodbujati uvajanje katalitične izpušne cevi in uporabo zelenega bencina brez svinca.



Ronč in Brenč





Svinčnik, riši!

- Svinčnik je tokrat pomislil, kako bi narisal ptičke z istim postopkom, ki ga je uporabil zadnjič pri upodabljanju martinčka.
- Opazili boste, da je začrtal najprej peruti. Začnite tudi vi, kar po njegovem nasvetu.
- Svinčnik je nato začrtal truplo, točneje je oblikoval glavo s kljunom, nožice in dokončal še peruti.
- Ogledate si lahko, kako j svinčnik opazoval ptička tudi v drugačnih pozicijah.



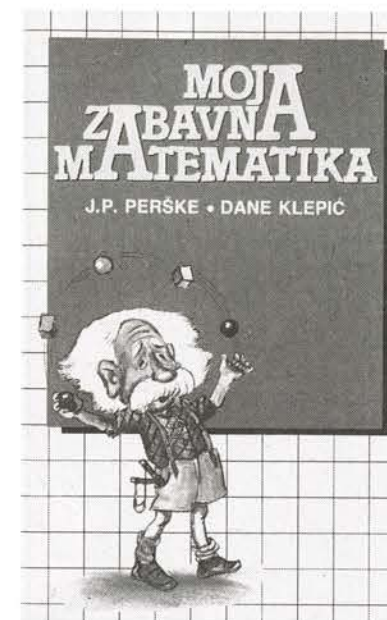
- Zadnje tri ptičke pa je svinčnik pustil, da jih dokončate vi. Tokrat nam svinčnik svetuje uporabo suhih barvic.

ŽELJE USLIŠI,
SVINČNIK RIŠI!



O matematiki

Joj, matematika! Še sam se spominjam, ko sem na višji šoli slišal za ta predmet: zajela me je pravcata groza in sploh nisem razumel, kako je lahko matematika komu v veselje! Pa je. In pozneje sem se seveda sprijaznil, da je matematika potrebna in da ni tako antipatična, kot sem si svojčas mislil. Jasno je, da še sedaj komajda izračunam najosnovnejše operacije, kot so seštevanje, množenje ali odštevanje, na matematiko pa začne človek slej ali prej gledati malce drugače. In uvidi, da se v tej znanosti skriva očarljiva filozofija, celo interpretacija življenja, saj se ta veda ukvarja prvenstveno z logiko, s katero pa je človek nemalokrat skregan. Zato sem z veliko radovednostjo listal po knjigi, ki sta jo sestavila Perške in Klepič in jo naslovila **MOJA ZABAVNA MATEMATIKA**. In res, matematika se lahko kaže tudi v tej luči — zabavi! Le vzemite knjigo v roke, še prej pa prisluhnite, kaj je zapisano na prvih straneh tega zanimivega in duhovitega dela!



Zgodbe o številih

Seštevati, odštevati, množiti in deliti znaš števila, izražena z mnogimi tisoči in celo milijoni. Toda ali si lahko predstavljaš, kaj je pravzaprav milijon. To je eden od številčnih velikanov, ki smo jih spoznali v šoli. Je bilo treba kdaj nepretrgoma šteti do milijona? Če se spomniš vseh šolskih vaj in drugih priložnosti, je na dlani, da niti v šoli niti kjerkoli drugje ni bilo nikoli treba šteti nepretrgano do milijona. Zakaj?

Kako si je mogoče predstavljati 1.000.000 ljudi? Težko. Pa 50.000.000 ljudi? Še težje. Vsi smo se že srečali z milijardo. To število je tako velikansko, da si ga je skoraj nemogoče predstavljati. In vendar se v dnevnem časopisju in na televiziji pogosto srečujemo s števili, ki govorijo o milijonih in milijardah. Toda ali smo si zares kdaj poskušali zamisliti količine, dolžine, teže ipd., ki se jih izraža s temi števili?

MILIJON

1. Predstavljaš si, da moraš med knjižnimi listi najti neki zapisek. Toda da bi ga našel, moraš prelistati 1.000.000 listov različnih knjig, na primer vseh knjig v kakšni veliki knjižnici. Koliko časa bi potreboval za to delo, če bi vsako minuto prelistal 80 listov in bi listal po šest ur dnevno? Zračunajmo skupaj.

V eni uri bo prelistanih 4.800 listov. V šestih urah 28.800 listov. Če zdaj delimo 1.000.000 z 28.000, dobimo skoraj 35 dni. Vidimo torej, da potrebujemo za ta opravke več kot mesec dni, ne da bi počivali en sam dan; in delati je treba šest ur dnevno brez sekunde prekinitve. Roke takega dela ne bi zdržale.



JUNAKI SMO TAKI



NAREDIMO PREIZKUS

Za preizkus rabimo naslednje pripomočke: skledo vode, ledeno kocko, vžigalico, drobno sol.

Kaj bomo naredili: spusti kocko ledu v

vodo in nanjo pazljivo položi vžigalico. Okoli vžigalice nasuj malo soli. Vžigalica bo primrznila h kocki tako trdno, da boš skupaj z njo dvignili iz vode tudi ledeno kocko.

Ali veš zakaj?

Ko po ledeni kocki potreseš sol, se led okoli vžigalice začne taliti. Slana voda zmrzuje pri nižji temperaturi kot navadno. Slano vodo je treba ohladiti pod 0 stopinj C, da zmrzne. Ker pod vžigalico ne pade nič soli, se led pod njo ne stali. Nekaj vode primrzne k neposoljenemu ledu, z njim primrzne tudi vžigalica. Zato lahko z njo vred dvigneš tudi ledeno kocko.

Poskusi tudi ti! Nam je uspelo.

Jasmina, Nicoletta, Biserka, Katy,
Martina, Karin, Tilen, Federica
OŠ »P. Tomažič«
TREBČE

MOJE DEJAVNOSTI

Trenutno nimam dejavnosti, pravzaprav izvenšolske dejavnosti. Zahajam k pošolski dejavnosti, in sicer obiskujem tečaj karateja. Lansko leto sem igral košarko pri špor-



tnem društvu Bor, letos sem to opustil. Upam, da bom prihodnje leto igral nogomet.

Drugače sem v popoldanskem času doma, napišem nalogo in se mnogo igram. Večkrat pridejo prijatelji na obisk. Kadar je lepo vreme, hodim na sprehode s svojo družino. Zelo rad gledam televizijske oddaje in se igram z računalnikom.

Luka Kofol
3. r. OŠ »F. S. Finžgar«
BARKOVLJE

Dvakrat na teden obiskujem telovadbo. Pri telovadbi se učim ritmičnih vaj. Ob sredah hodim k pevskim vajam v šolo Glasbene maticice. Želela bi vedno peti. Naš zborček je maloštevilen.

Ob sredah po pouku hodim k tečaju karateja, ki mi je zelo všeč. Ob sobotah pa hodim k skavtom k Sv. Ivanu. Tu se igramo, se pogovarjamo in se smejemo. Včasih hodimo na sprehode.

Sara Lo Casto
3. r. OŠ »F. S. Finžgar«
BARKOVLJE

Moje popoldanske dejavnosti so telovadba in smučanje. Prejšnjo nedeljo sem se na smučarskem tekmovanju uvrstil na enajsto mesto. Nisem dobil pokala, niti kolajne. Tekmoval sem med količki. Vsi mi pravijo, da sem smučal lepo in hitro. Oče in mama sta bila zelo vesela.

Pri telovadbi sem tekmoval in se uvrstil na deveto mesto. Na drugi tekmi pa sem bil deseti. Odslej dalje se bom skušal še poboljšati.

Tekmujem v Gorici, na smučarskem tekmovanju pa sem bil v Piancavallu in na Zoncolanu. Oba športa sta mi zelo všeč, zato sem rad v popoldanskih urah zaposlen z obema športoma.

Devan Cecchi
3. r. OŠ »F. S. Finžgar«
BARKOVLJE

MOJA POT NA TRIGLAV

S starši, bratom in prijatelji sem bil na počitnicah v Bohinju. Zvečer smo šli zgodaj spat, zjutraj pa smo se odpravili na pot.

Bil sem zelo vesel. V nahrbtniku sem nosil daljnogled, kruh, steklenico vode in oranžado. Pot proti Velemu polju se je kmalu začela vzpenjati. Po petih urah hoje smo prišli do Vodnikove kočice. Od tu smo že videli Triglav. Kmalu smo nadaljevali pot. Razgled je bil zelo lep. Ko smo prišli do Kredarice, se je že mračilo. Tam smo

tudi prespali. Prvič sem spal v planinski koči. Zgodaj zjutraj smo se odpravili na Triglav. Pot je bila težka, toda zavarovana. Ko smo prišli na vrh, je bilo lepo.

Ko smo se vračali, smo se ustavili v koči Planika. Po poti smo srečali konje. Istega dne smo se vrnili v Bohinj.

Kristjan Rebula
3. r. COŠ »S. Gruden«
SLIVNO

NA SMUČANJU

Prejšnji teden, ko smo se odpravljali z očetom in sestro na smučanje, nisem mogla spati. Na smučanje smo šli s smučarsko ekipo SK »Devin«. Vstati sem morala ob petih. Peljali smo se z dvema kombijema. Bila sem s svojo prijateljico Tjašo. Vozili smo se tri ure. Ko smo prišli na cilj, smo šli na vrh hriba z vlečnico. Imeli smo tudi učitelja. Z nami sta bila tudi dva Italijana: deček in deklica, ki še nista znala smučati.

S Tjašo nisva čakali učitelja, ampak sva šli smučat z očkom. Ko smo nehali, sva se s Tjašo pridružili Danjelu in Katji. Smučali smo tako hitro, da nas očka ni mogel dohiteti.

Ko smo bili utrujeni, smo se preoblekli in šli domov. Po poti smo se ustavili v trgovini. Domov smo prišli ob devetih in pol. Na smučanju mi je bilo zelo všeč.

Kristina Škerk
3. r. COŠ »S. Gruden«
SLIVNO

PUSTOVANJE

Na pustno nedeljo sem bila na Stadionu »Prvi maj«. Oblečena sem bila v damo. Na



pustovanju so bili tudi Erika, Martina, Ivo, Aron in Jasmina. Skupaj smo plesali in se igrali. Bilo je lepo.

Marisa Ferluga
1. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

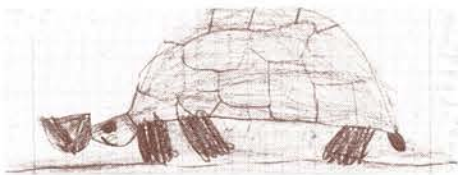
MOJ BRATEC

Moj bratec se imenuje Danjel. Ima eno leto. Danjel je zelo priden. Rada se igram z njim. Večkrat mi razmeče igrače. Imam ga zelo rada.

Sara Blasevich
1. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

MOJA ŽELVA

V Repnu imam želvo. Je rjave barve. Jé solato in pije vodo. Večkrat jo obiščem in



se z njo igram. Želvo imam zelo rada.

Kristina Vidrih
1. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

MOJE ŽIVALICE

Doma imam dve želvi, zajčka in tri ribice. Želvi in ribice živijo v vodi, zajček pa v hiši. Želvi sta zelene barve, ribice so rdeče, zajček je bele barve. Zajčku sem dala ime Bani. Jé suho solato. Rada imam svoje živalice.

Samuel Švab
1. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

PUSTNI TOREK

Na pustni torek smo šli v šolo našemljeni. Oblekel sem se v Mehikanca. Na glavi sem imel velik rjav klobuk, na obrazu pa majhno, črno masko. Majica je bila črne, rumene, bele in rdeče barve, hlače pa so bile črne, rdeče in modre.

Prvo uro smo imeli verouk. Igrali smo se razne igre, metali zvitke in risali na tablo. Pozneje smo šli v jedilnico, kjer smo jedli

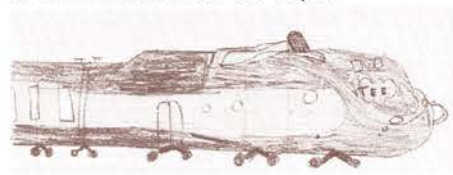


krofe in pili oranžado. Tudi v jedilnici smo igrali razne igre. Proti koncu smo gledali risanke Fanrasi. Tako se je zaključilo pustovanje v šoli.

Manuel Ban
3. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

PRVIČ Z VLAKOM

Lansko leto sem se prvič peljal z vlakom v Benetke. Šel sem z mamo in bratom Petrom. V vlakcu je Peter bral, jaz pa sem ga poslušal. V našem vagonu je bilo malo ljudi. Vozili smo se eno uro in pol.



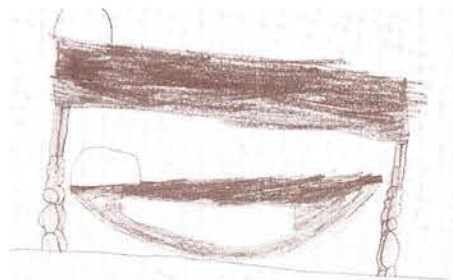
V Benetkah smo se peljali z vodnim avtobusom in šli do Trga svetega Marka. Tam smo si ogledali cerkev. Videli smo konje, na zidu pa leva in barvane mozaike.

Po ogledu Benetk smo se z vlakom vrnili domov. Vožnja z vlakom je bila zelo prijetna.

Dejan Furlan
3. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

V VRBI

Med poletnimi počitnicami smo bili v Vrbi. Obiskali smo rojstno hišo Franceta Prešerna. V notranjosti hiše je vse tako, kot v Prešernovih časih: veža, kuhinja, izba in soba. V kuhinji sem videl veliko peč,



posodo, originalno Prešernovo knjigo in druge stare predmete. V sobi sta bili postelja in zibelka. Najbolj všeč mi je bila originalna knjiga: Povodni mož.

Paolo Vignini
3. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ



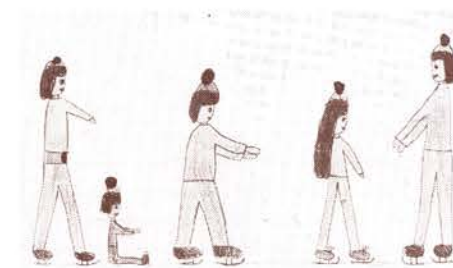
Prepričan sem bil, da boste polnoštevilno sodelovali in pošiljali pravilne odgovore na zastavljena vprašanja, kako se imenujejo kraji na Goriškem, ki jih upodablja barvne slike na zemljevidu. Zemljevid goriške pokrajine je v prilogi izšel v treh delih in na koncu sem objavil imena vseh vasi in krajev, razen šestih.

Ali je bila uganka tako težka, da se je niste lotili, ali pa ste kar pozabili, da veljajo pravilni odgovori za lepe nagrade, ki jih je za vas pripravil Galeb?

Žal sem doslej dobil le malo odgovorov, zato vas pozivam, da se nekoliko potrudite, napišite imena krajev na dopisnico in jih pošljite na uredništvo. Povedal sem že, da bo žrebanje lepih Galebovih nagrad, od katerih je prva lepo kolo, v kratkem. Pohitite, še je čas, sicer ne boste imeli nobenih možnosti dobiti nagrade.

NA SNEGU

Prejšnji teden sem bila na smučanju v Sappadi. Z menoj so bili starši in bratec. Zgodaj zjutraj sem se pripravila. Z očetom sva šla smučat. Mama in bratec sta prišla kasneje. Smučanje me je zelo veselilo, niti zavedala se nisem, kdaj je prišel čas kosila.



la. Ko so zaprli vlečnico, smo se skupaj šli drsati na led. Mama me je naučila drsati z drsalkami. Oče pa se je bal in se ni drsal. Bilo je zelo lepo.

Martina Carpani
3. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

SNEG

Včeraj je snežilo. Sneg je pokril ceste in avtomobile. Pihal je tudi močan veter in vrtel snežinke. Nosil jih je vsepovsod. V odmoru sem gledala skozi okno, kako sneži. Padale so drobne snežinke. Ob koncu pouka smo šli na šolsko dvorišče in se igrali s snegom.



Zelo se veselim snega. Rada delam sneženega moža in se sankam.

Erika Sancin
2. r. OŠ »I. Grbec«
ŠKEDENJ

UGANKE IN ZANKE



S I J R E L P M A
 A N M O T T E T Z
 R O D A G L E D N
 D B T O R R E S A
 N I G E R N K T D
 O S S A Z O H C I
 M I J N O N G I F
 E E N R A L L I M
 L I N O P P U I G

osmosmerka »puzzle«

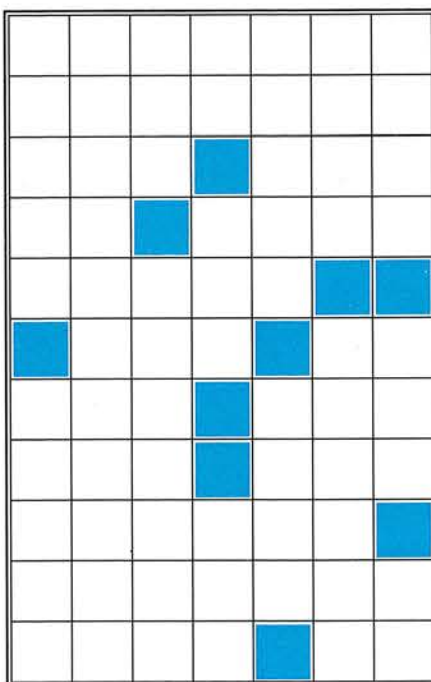
Po abecednem redu so priimki raznih znanih kolesarjev pomešani v vseh osmih smereh (vodoravno, navpično, diagonalno, naprej in nazaj). Ko boš uokviril vse, ti bo ostalo še osem črk, ki tvorijo priimek italijanskega kolesarja, ki mu je ime Moreno.

AMPLER LINO
 CHOZAS MILLAR
 DELGADO MOTTET
 FIDANZA RJIS
 FIGNON ROOKS
 GIUPPONI SIBONI
 LEJARRETA TORRES
 LEMOND

kombinacijska križanka

V lik razporedi vodoravno in navpično vse spodnje besede.

- 2 črki:** AL, DS, EL, LO, NK
3 črke: ACA, ALA, AVA, ELA, ERA, INA, IND, ITA, NEP, SPA, STO
4 črke: AJAX, INEX, NACE, NATO, OTKA
5 črk: GROTA, IVANA, SINKO, STING
6 črk: DEVIZE, NONETI
7 črk: KSILOZA, ORODNIK, SKALINA, TOLOVAJ
11 črk: KONKRETNOST



slikovna križanka



	PRIVRZENEC ETATIZMA ALI POSEGANJA DRŽAVE V GOSPODARSTVO	KURJICE, KURJI SLEP	STO KVADRATNIH METROV	BORCI ZA SVOBODO	NEBEŠKI SEL
DEL KOLESARSKÉ DIRKE					
KRAŠKO VINO, ČRNINA					
FILMSKI IGRALEC PACINO			RAGUSA RAZJEDANJE		
VRSTE KOLAČEV					
MESTO V HERCEGOVINI					
DESNÍ PRITOK VOLGE ALI ZAČETEK OKAZIONALIZMA	PERNATA ŽIVAL			JAZZ NA KONCU NORVEŠKA, JAPONSKA	PREŠERNOVA PESEM
	ZNANSTVENI RAZVOJ ČLOVEKA				
SKELET					
IME AV. POLITIKA WALDHEIMA			ZNANO MESTO V BIVŠI NDR		
BELA STARORIMSKA HALJA			NAŠ PESNIK GRUDEN	POJAV PRI GORENJU SMOKOVEC	
CENIK, URADNO DOLOČEN SEZNAM CEN					DEL VOZILA
ČEBULA, ROD DIVJIH ČEBULNIH LILJEVK					RIBIŠKA MREŽA
SVETLOBA		GVATEMALA, ITALIJA		SREDIŠČE VRTENJA	
		LANTAN		IVAN TAVČAR	
VEDA UROLOGA					
OSVEŽILNA PIJAČA			OČKA		

**Rešitve ugank pošljite čimprej na uredništvo Galeba: Lojze Abram,
Ulica G. Amendola 12 - 34134 Trst.**

REŠITVE SO POSLALI: Jana Krmec, Jasna Tuta, Jesenka Furlan, 3. in 5. r. OŠ »J. Jurčič« — DEVIN. Martina Kosmina, 3. r. OŠ. PROSEK. Jasmina Kralj, Nicoletta Dessi, Katy Maurel, Biserka Cesar, Tilen Kralj, Karin Crissani, Martina Coretti, Federica Dagostini, 1., 2., 3. in 5. r. OŠ »P. Tomažič« — TREBČE. Elia Hrovatin, Marko Mahnič, Daša Stanič, Julij Vanello Premru, Sara Bevilacqua, Martina Cunja, Martina Tonet, Arin Marchesi, Matija Vidmar, Luka Kafol, Sara Lo Casto, Eugenio Chiarle, Devan Cecchi, Ivan Mikulus, Martina Viviani, Andrea Hrovatin, Tilen Tavčar, Anja Starec, Ines Zemlič 2., 3., 4. in 5. r. OŠ »F. S Finžgar« — BARKOVLJE. Davide Tomaselli, Christian Sustersich, Alan Sancin, Alex Baruca, Oskar Perosa, Franc Vascotto, Giorgio Pitacco, Walter Bullo, Claudio Mirceta, Marko Čuk, Katja Starec, Jan Sadlowski, Lara Skrinjar, Roberto Lombardo, Marko Sadlowski, Manuela Pizent, Nataša Selmanovič, Giulia Valassi, Mica Mari Nikolič, Iztok Skrinjar, Tina Petkovšek, Erik Sancin, Marko Nikolj, Elisa Frandolič, Mitja Štefančič, Zorka Miličević, Fjona Mezgec, Karin Mezgec, Giulia Sadlowski, Caterina Macho, Danjel Leone, Saša Jančar, Jana Miličević, 1., 2., 3., 4. in 5. r. OŠ »J. Ribičič« — SV. JAKOB. Sheila Perossa, Corrado Bernetti, Pamela Spacal, Gerardo Tolentino, Alex Škerlavaj, Sara Posar, Stefano Pribac, Danilo Bosari, Manuela Krsevich, Corinna Candian, Dario Košuta, Nastja Milič, 2., 3., 4. in 5. r. OŠ »K. Širok« — DONADONI. Roberto Longo, Danjel Capponi, Andrej Grahonja, Silvia Carboni, Marko Kariš, Barbara Gropajc, 4. in 5. r. OŠ. PESEK. Damir Križmančič, Vasja Križmančič, Sebastjan Novak, Vitomir Križmančič, Petra Žagar, Matej Križmančič, Lorenzo Bachi, Ivo Križmančič, Valter Mahnič, Jana Ban, Martin Grgič, Denis Froglija, Mojca Kovačič, Sara Illich, Peter Primosi, Kristjan Zottich, Marko Berce, 1., 2., 3., 4. in 5. r. OŠ. »P. Trubar« — BAZOVICA. Kristina Vidrih, Marisa Ferluga, Samuel Švab, Sara Blasevich, Erika Sancin, Martina Carpani, Paolo Vighini, Manuel Ban, Dejan Furlan, 1., 2. in 3. r. OŠ. »I. Grbec« — ŠKEDENJ. Tomaž Širca, Tjaša Trampuš, Vanja Švara, Matej Lupinc, Sonja Rebula, 4 in 5. r. COŠ. »S. Gruden« — ŠEMPOLAJ.

NAGRADE DOBIJO: Martina Coretti, 2. r. OŠ. »P. Tomažič« — TREBČE. Tjaša Trampuš, 4. r. COŠ. »S. Gruden« — ŠEMPOLAJ. Matej Križmančič, 2. r. OŠ. »P. Trubar« — BAZOVICA. Martina Carpani, 3. r. OŠ. »I. Grbec« — ŠKEDENJ. Jesenka Furlan, 3. r. OŠ. »J. Jurčič« — DEVIN.



Mesečnik (10 števil) — Izdaja: Založništvo tržškega tiska, Trst — Glavni in odgovorni urednik: Lojze Abram — Uredniški odbor: Marij Čuk, Nataša Kalc, Kristina Kovačič, Vera Poljšak, Magda Tavčar — Uredništvo: Ul. G. Amendola 12, 34134 Trst, tel. 415534 — Uprava, fotostavek in ekspedit: Ul. dei Montecchi 6, 34137 Trst, tel. 7796600, 7796610 — Tisk: Graphart, Ul. D. Rossetti 14, 34126 Trst, tel. 772151 — Posamezna številka: 3.000 lir, dvojna: 4.000 lir, naročnina: 20.000 lir



Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod št. 158 od 3. maja 1954



Galeb je včlanjen v zvezo periodičnega tiska USPI (Unione Stampa Periodica Italiana)